

iago
[repetitie van het niets]

een

iago: als je met touwtjes speelt/
krijg je knopen.
wie de touwtjes in handen heeft/
zit voor hij het weet niet meer met touwtjes/
maar met wirwar in zn poten.
k heb leren vlechten/
gelukkig:
alleen maar zussen thuis.

met de poppen spelen.
ook gedaan.
en elke pop heeft een eigen karakter/
je moet weten hoe ermee om te gaan/
als je ze fout bestuurt/
loopt t fout af.
wirwar in uw poten.

maar k ben opgevoed met zussen.
ik ken poppen.
ik kan vlechten.
t is gewoon kwestie te weten
welk touw eerst naar waar/
en welk touw daarna naar daar.

aaneenknopen/
verstrikken/
verstikken.

dat deed k.

twee

iago: hapje voor hapje heb k ze gevoed met leugens.

vliegtuigje!

tsjoeketsjoeke...

[tuuttuut]

op!

k wou dat ze braakten.

dat de leugens

niet verteerd en verwerkt werden/

maar uit hun lijf kropen.

dat ze er ziek van werden.

dat ze die leugens verkondigden.

dat de kots van de ene

de ander deed kokhalzen.

enzoverderenzovoort.

een domino van leugens.

maar ik niet.

iago niet!

ze werden te gulzig.

in plaats van te eten uit mijn hand/

begonnen z op mn vingers te knabbelen.

de draadjes door/

waarmee ik hen bestuurde.

mn marionetten.

mondje open!

hap!

en dan kotsten ze het eruit.

mn vingertoppen

en dat er daar draadjes aan zaten.

ze wisten het.

hun levens aaneenknoopen/ verstrikken/ verstikken/ aaneenknoopen/ verstrikken/ verstikken

elke pop heeft een eigen karakter/

je moet weten hoe ermee om te gaan/

als je ze fout bestuurt/

loopt t fout af.

drie

iago: als kind droeg k alles
binnenstebuiten/
achterstevoren.

aaneenknoopen/ verstrikken/ verstikken
toen ze mij dat afleerden/
is dat in mn lijf gekropen.
ingewanden vol knopen.
een organenorigami.
mn hart klopt niet/
het krimpt.

op een scherm
zie je dat dan kloppen/
je hart.
enfinjezietjehartnietmaar.
groen.
vlekkerig.
zoiets.

toektoek/
toektoek/
toektoek/
toektoek/

zou t moeten zijn.

toektoektoek/
toektoektoek/
toektoektoek/
toektoektoek

ik.

toektoektoek

ik toek een keer te veel.
tegezondtemagerjhoorttbloedterugklotsenopdewandzeidenze.
t krimpt/
zei k.

ze gaven mijn hart pillen/
om te slikken.
bijsluiters ingeslikt ipv medicijn.
een mens kan zich vergissen.

mn hart is blijven krimpen.

op een dag
heb k het eruitgehoest.
op de grond
op een parking
in een plas.

t was niet groter dan een muntstuk.
k heb het in de gleuf van een winkelkar gestoken/
en ben er de winkel mee binnengegaan.
tussen de rekken door.

groenten en fruit
zuivel
wijn
charcuterie

k heb de kar daar achtergelaten.

vier

iago: t is nooit mn bedoeling geweest
die mensen
mn marionetten
allemaal kapot te maken.
t was mij maar om één iemand te doen.
en die moest ook niet kapot.
nee!
othello moest niét kapot.
t was zn léven.
dààr draaide t om.

er was eens een vrouw
die zo mooi was dat je gek werd
als je haar zag.
haar hagelwitte huid
bleef op je netvlies gebrand.
met een deel van je zicht/
verloor je ook een deel van je verstand/
dat alleen nog maar aan haar kon denken.
alsof haar verschijning een gat van wit licht vrat
in elk hoofd dat haar zag.
er deden verhalen de ronde:
je zou doodgaan als je haar aanraakte.
ze zou nooit geboren zijn.
ze zou de dood zijn.
ze zou de liefde zijn.

er werd een huis gebouwd/
om alle hoofden met een gat van wit licht
in te verzamelen.
daar verdwaalden de gekken samen
in de gaten in hun verstand
in de gangen
in hun verlangen.
een muur omzoomde de gevolgen van haar verschijning.

de mensen kregen schrik
om bij een toevallige ontmoeting
een vlek op hun netvlies te krijgen/
een gat in hun hoofd.
angst voor de schoonheid.
angst voor een vrouw met hagelwitte huid.
blinddoeken doken op in het straatbeeld.
angst voor een ontmoeting.

een geblinddoekte massa sloot haar op
in een ruimte van spiegels.
de menigte hoopte dat de vrouw/
door zichzelf te zien/
zelf gaten zou krijgen.
oog om oog.
maar ze zag door de spiegels.
zij zag de wereld/
de wereld zag alleen zichzelf.

ze werd vergeten.
ze werd een oud verhaal/
vervormd door de tijd:
elke mond maakt een ander geluid/
en er waren vele monden.
de hoofden met een witte vlek op hun netvlies
werden oud in hun ommuurde huis.
bij hun begrafenis werden ze
ten grave gedragen in een witte kist.
hun laatste wens.
het huis sloot.
ze was vergeten.
ze was een oud verhaal.

mensen kwamen langs de spiegels.
de wereld zag alleen zichzelf.

er was een man/
zo zwart dat je dacht dat je niets zag/
gewoon een vlek op je oog/
even snel verdwenen als hij kwam.
een vluchtige verwarring/
weggeknipperd
het niets.
niemand leek m te zien.
hij en zn schaduw liepen in elkaar over.
zo zwart als het niets.
er ging over hem geen enkel verhaal de ronde.

maar hij hoorde een verhaal.
een oud verhaal.
t stof dat erop rustte/
bleef hangen aan zijn oor.
hij hoorde tussen de woorden door
hoe de eerste mond het ooit moest hebben verteld.
*er was eens een vrouw
die zo mooi was dat je gek werd
als je haar zag.*

hij ging op pad/
een weg van pure schoonheid.
zn baan werd bepaald door
wat hij mooi vond.
de nerven van een blad/
afgetekend tegen de zon.
de stilte van een nacht van sneeuw/
wanneer de grond licht lijkt te geven.
de melkzoete geur van huid.

een spoor dat hem bracht
bij een huis van glas en zilver.
een spiegel is niet meer dan het beeld
dat het reflecteert.

de man van zwart stapte
door het niets tot bij de vrouw.

k wou m insluiten.

in een spinnenweb van aaneengestrikte levens.
mijn prooi
hapklaar.
    aaneenknopen/
    verstrikken/
    verstikken/
    inslikken.
iemand een stukje?

vijf

iago: een man/
een vrouw/
een tafel
en een glas.
als de man spreekt/
komt er een barst in het glas.
de vrouw zwijgt.
zo zitten ze daar/
aan tafel.
jarenlang.
hij spreekt/
zij zwijgt.
t glas mat van alle barsten.
de vrouw zwijgt/
jarenlang.

plots verschijnt er iemand/
t rode doekje in zijn hand
draait alle woorden om
die nog in het geheugen van de vrouw rusten.
maakt de verhalen van de man tot leugens.

de vrouw spreekt.
t glas valt in scherven uiteen.
ook de tafel begint te barsten.
de vloer trekt zich krakend open.
de vrouw hoort zich scherf voor scherf
op de grond vallen.

zes

emilia: is t goed?
geef k genoeg licht?
kunt ge zien? - ook daar achteraan?
ja?
oké.

■ ■ ■

k zal mij anders eerst is efkes voorstellen.
ik ben emilia.
ja vrouw van iago.
mijne man. [g hebt m net bezig gezien]

■ ■ ■

k zeg niet veel.
nooit gedaan.
en zeker niet als k...
allez ja.

■ ■ ■

ze hebben me moeten leren praten/
zo stil was k.

■ ■ ■

ze hebben mijn mond
ooit operatief weer moeten openen.
dichtgegroeid.

■ ■ ■

k zal anders even het verhaal vertellen/
zodat ge kunt volgen.
want iago/
mijne man...
k zag u wel kijken.

■ ■ ■

dus.
het verhaal.
g hebt iago/
mijne man.
othello en desdemona.
[schoon koppel]
iago/
mijne man/
maakt othello wijs
dat desdemona hem bedriegt met cassio.
[die hebt g ook nog]
als finaal bewijsstuk laat hij mij
de zakdoek van desdemona stelen/
een cadeau van othello/
en legt dat bij cassio.
othello laat cassio vermoorden/
doodt daarna zijn eigen vrouw/
desdemona/

[schoon koppel]
en pleegt ten slotte zelfmoord.

■■■

ahja/
othello is een neger.

zeven

iago: er was eens een vrouw
die verliefd werd op haar schaduw.
ze wou voor altijd bij hem blijven.
maar toen werd het nacht.

er was eens een vrouw
die verliefd werd op...

er was eens een vrouw
die zo mooi was/
dat...

er was eens een vrouw...

er was eens een vrouw
met zo n bleke huid/
dat ze licht leek te geven.
als je haar in het donker tegenkwam/
leek t de ondergaande zon te zijn/
die je kwam bezoeken.
of nee/
eerder t licht van de maan:
    aanzelend
    met schroom
bescheen ze de wereld.
ze zag bij iedereen die ze ontmoette
een schaduw/
die scherper werd naarmate zij dichterbij kwam.
een man van duister.
ze keek rond en rond/
op zoek naar haar schaduw/
maar vond niets.
geen schaduw.
wat je niet hebt/
is wat je verlangt.
ze kreeg een fascinatie voor schaduwen.
een verlangen naar mannen van duister.
ze liep dagen achter mensen aan/
alleen maar voor hun schaduw.
haar ogen gefocust op de voeten/
gekluisd aan die man van duister.
stalken/
noemden sommigen het/
maar ze kreeg geen klachten:
schoonheid doet mensen veel vergeven.

ze werd verliefd op haar schaduw/
op haar man van duister.
al had ze die nooit gezien.
ze vertrok op een tocht/
met de rugzak/
trekken.
de vrouw van wit licht op zoek naar t duister.
de donkerste plekken zocht ze op.
    grotten

tunnels
zwarte gaten.
ze vond niets.

ze ging kapot.
liefde kan venijnig bijten/
vooral als ze honger heeft.
ze maakte een kring van hout/
rond haar eigen lijf/
en stak die aan met een knip
van haar vingers van licht.
vlammen laaiden op/
verteerden het hout/
likten haar huid.
het felle licht van het vuur
overstemde het licht van haar huid.
samen met het vuur zag ze plots haar schaduw dansen.
haar man van duister.

ze stapte uit de cirkel van vuur/
haar licht gesmoord door de assen
de rook.
zag haar schaduw.
ze zou voor altijd bij hem blijven.
de vrouw van licht en de man van duister.

acht

emilia: er was een tijd dat liefde schoon was.
dat k dacht dat mensen echt van elkaar konden houden.
we zaten aan een tafel/
ergens.
hij vroeg of ik iets wou drinken. [nee]
hij nam wel iets.
en we zaten daar.
een man/
een vrouw/
een tafel/
en een glas.
hij praatte/
ik luisterde.
k zie u graag.
sindsdien ben k blijven zitten.
k zie u graag.

■ ■ ■

k zie u graag.
woorden veranderen van betekenis met de jaren.
t was achtergrondlawaaï geworden.
de gewoonte eet geluiden op.
hij zei t zo vaak dat de woorden
hun klank en inhoud verloren.
kzieugraag.

■ ■ ■

hij zei ook dingen die mij kwetsten/
maar k zweeg.
in de liefde/
als ge voor elkaar kiest/
dan blijft ge daarbij.
k probeerde door zn verwijten heen/
zn schoonheid te blijven zien.
maar op den duur leek er
mat glas tussen ons in te hangen.
onze liefde was bedompt.

■ ■ ■

hij vertelde veel en aan iedereen.
verhalen/
noemde hij dat.
k zweeg.

■ ■ ■

100 keren
vroeg m mij die zakdoek te stelen:
'emilia/ de zakdoek x 100'
100keren100keren100keren100keren100keren100keren100k
k dacht:
k geef m die zakdoek.
wat hij ermee doet - k weet het niet.

■ ■ ■

dan staat othello daar ineens/
een bebloede zakdoek in zn hand.
door de deur achter hem/
zie ik desdemona liggen.

■■■

al iago zijn verhalen klonken plots anders.
vragen bleken plannen.
verhalen bleken leugens.
woorden veranderen van betekenis/
in één moment.
en ik sprak.

■■■

in de liefde/
als ge voor elkaar kiest/
dan blijft ge daarbij/
dan laat ge alles vallen voor die persoon/
geeft g u over voor wat liefde/
om alles nog te redden/
verdraagt ge elke slag/
verbijt elke pijn/
probeert door de tranen heen te glimlachen/
speurt ge door mat glas naar de schoonheid.
ge kiést voor elkaar/
blijft erbij.
dacht k nog/
maar k sprak al.
de zakdoek/
en dat ik die m gegeven heb.
iago/
mijne man.

■■■

voor het eerst in jaren kijken we elkaar weer écht aan.
ik en iago/
mijne man.

■■■

k heb mijn lijf nog op de grond horen vallen.

negen

iago: k zie u graag.
k heb haar graag gezien.
k zie haar graag.

we lazen boeken.
ik de woorden/
zij de letters.
we zaten naast elkaar in de zetel/
zij tegen me aan/
mn arm om haar heen.
we gingen op reis/
met de rugzak/
trekken.
we kropen samen in bed/
ik aan mijn kant/
zij aan de hare.
we zaten naast elkaar in de zetel/
zij tegen me aan/
mn arm om haar heen.
we lazen boeken/
ik de woorden/
zij de letters.
we kropen samen in bed/
ik aan mijn kant/
zij aan de hare.
we gingen op reis/
met de rugzak/
trekken.
we lazen boeken.
ik de woorden/
zij de letters.
we zaten naast elkaar in de zetel/
zij tegen me aan/
mn arm om haar heen.
we kropen samen in bed/
ik aan mijn kant/
zij aan de hare.
we gingen op reis/
met de rugzak/
trekken.
we kropen samen in bed/
ik aan mijn kant/
zij aan de hare.
we lazen boeken.
ik de woorden/
zij de letters.
we zaten naast elkaar in de zetel/
zij tegen me aan/
mn arm om haar heen.
we gingen op reis/
met de rugzak/
trekken.
we kropen samen in bed/
ik aan mijn kant/
zij aan de hare.

tien

iago: k ben een repetitie van het niets.
k ben niet meer dan een pluisje/
een vlek op een bladzijde van een mooi boek.
maar k wil meer zijn/
niet de schrijver/
maar het personage.
k wil iemand zijn/
en de liefde ontdekken.
niet als schrijver/
maar als personage/
zodat k kan verdwalen
in het verlangen
zonder te weten dat het allemaal maar een bedenkse1 is.
zonder te weten dat k leef in een verhaal.
dat k het allemaal maar bedenk.
dat t in mijn hoofd zit.

zelfs de liefde die k dacht te hebben/
emilia/
is geworden tot gewoonte.
niets geworden/
vervelend achtergrondlawaai/
een monotoon gezoem.
emilia.
k zie haar graag.
maar zij is de liefde niet.
wij spelen onze liefde.

k wil meer zijn.
geen kopie van de liefde/
maar de zuiverste liefde/
uitgepuurd tot de kern.
de liefde die dichters beschrijven/
de liefde die verhalen waard is.
de liefde die zo echt is
dat ze een verhaal wordt.

elf

iago: desdemona.
als k haar zag met othello.
mn hart kromp ineen.
mn maag lag overhoop/
alles keerde zich
    binnenstebuiten
    achterstevoren.
desdemona.

twaalf

iago: er was eens...

er was een man/
die zo zwart was/
dat je dacht dat je niets zag.

er was eens een man
die een sprookje wou zijn.